

Dag allemaal, welkom op mijn site!

Wellicht bent u nieuwsgierig naar de persoon achter AandachtAan? Graag vertel ik u wat meer over mezelf.

11 februari 1961 ben ik geboren op een lief klein boerderijtje in Eibergen. Ik heb in mijn jeugd erg genoten van het opgroeien in een gezin waarin ook oma en een oom meedraiden. Omdat het, het "oldershuus" was, kwam er veel familie op visite. Mijn ouders hadden samen 16 broers en zussen en waren heel gastvrij. Iedereen was altijd welkom en kon dan ook aanschuiven aan de keukentafel. Een gezellige drukte bij ons thuis. Voor het gevoelige kind dat ik was, ook wel eens te druk, maar dat wist ik toen nog niet.

Ik had vaak buikpijn doordat ik angst/pijn van anderen overnam en wist vaak van te voren of iets ging lukken of niet. In de loop van de jaren heb ik me zo goed mogelijk aangepast aan wat er van me verwacht werd. Ik voelde me vaak wel een vreemde eend in de bijt, ik merkte vaak dat mensen boos en verdrietig waren en zich toch heel anders voor deden. Dat was erg verwarrend. Mijn overlevingsstrategie was: onopvallend, stil blijven en observeren. Jaren later heb ik geleerd dat wat ik zag/opmerkte te vertrouwen en te benoemen.

In 1987 ben ik begonnen in het onderwijs. Ik heb op verschillende basisscholen gewerkt met alle leeftijdsgroepen. Fantastisch om samen met kinderen te mogen werken. In 1999 heb ik de overstap gemaakt naar het speciaal onderwijs. In deze vorm van onderwijs heb ik ontzettend veel geleerd. Werken in het speciaal onderwijs vergt naast de didactische kennis ook vooral veel geduld, vertrouwen in het kind en organisatievermogen. Ook kwam mijn observerende houding hier goed van pas. Als ik al eens met een slecht humeur naar school ging, was dit binnen 5 minuten voorbij door ontwapenende eerlijkheid van de leerlingen. Mijn persoonlijke uitdaging is dan ook om in elk kind/persoon binnen korte tijd iets "speciaals" te ontdekken, daar krijg ik nog steeds meteen goede zin van.

In 2007 veranderde in één klap mijn hele leven.

Door een ongeluk met paard en wagen. 12 gebroken ribben, een miltruptuur, gebroken nekwerfel en verbrijzeld middenhandsbeentje. Dit waren de technische mankementen. Een bijna-dood-ervaring en vooral welke verandering dat in je leven teweeg brengt, was wel de heftigste ervaring en tegelijkertijd een van de mooiste ervaringen in mijn leven (zie: Eindeloos bewustzijn van Pim van Lommel). Ik noem het topsport om na een heftig ongeluk of trauma je leven weer zo volledig mogelijk verder te kunnen leven. In mijn geval is het helemaal goed gekomen.

Momenteel begeleid ik school, ouders en leerlingen met een handicap of ziekte in het voortgezet onderwijs. Ook heb ik een 4 jarige opleiding tot psycho-energetisch therapeut gevolgd. In eerste instantie voor mijn persoonlijke ontwikkeling om alles goed op de rij te krijgen en mijn "gevoeligheid" - die na het ongeluk enorm versterkt is - te leren plaatsen. In het derde jaar van de opleiding ontstond de behoefte om een eigen praktijk te beginnen. Het vierde jaar heb ik hieraan gewerkt en de erkenning gekregen bij een beroepsvereniging, waardoor verschillende ziektekostenmaatschappijen mijn consulten vergoeden.

U begrijpt ondertussen dat de kreten re-integratie, bijna-dood-ervaring, oplossingsgericht denken en traumaverwerking, geen loze kreten zijn! Ze zijn persoonlijk doorleefd en met aandacht aan wat er leeft bij u, hoop ik u een stukje op weg te mogen helpen. Ondertussen woon ik samen met mijn man op een lief klein boerderijtje in Haarlo en is de tijd rijp voor een eigen praktijk: AandachtAan

Graag tot ziens!

Marianne Blankenstein